

La frase del dia

“L'autoritat única a l'hora de determinar les mesures és el govern espanyol”

Margarita Robles, MINISTRA DE DEFENSA

El Conte

Lluís Llorca

Tipologies psicològiques

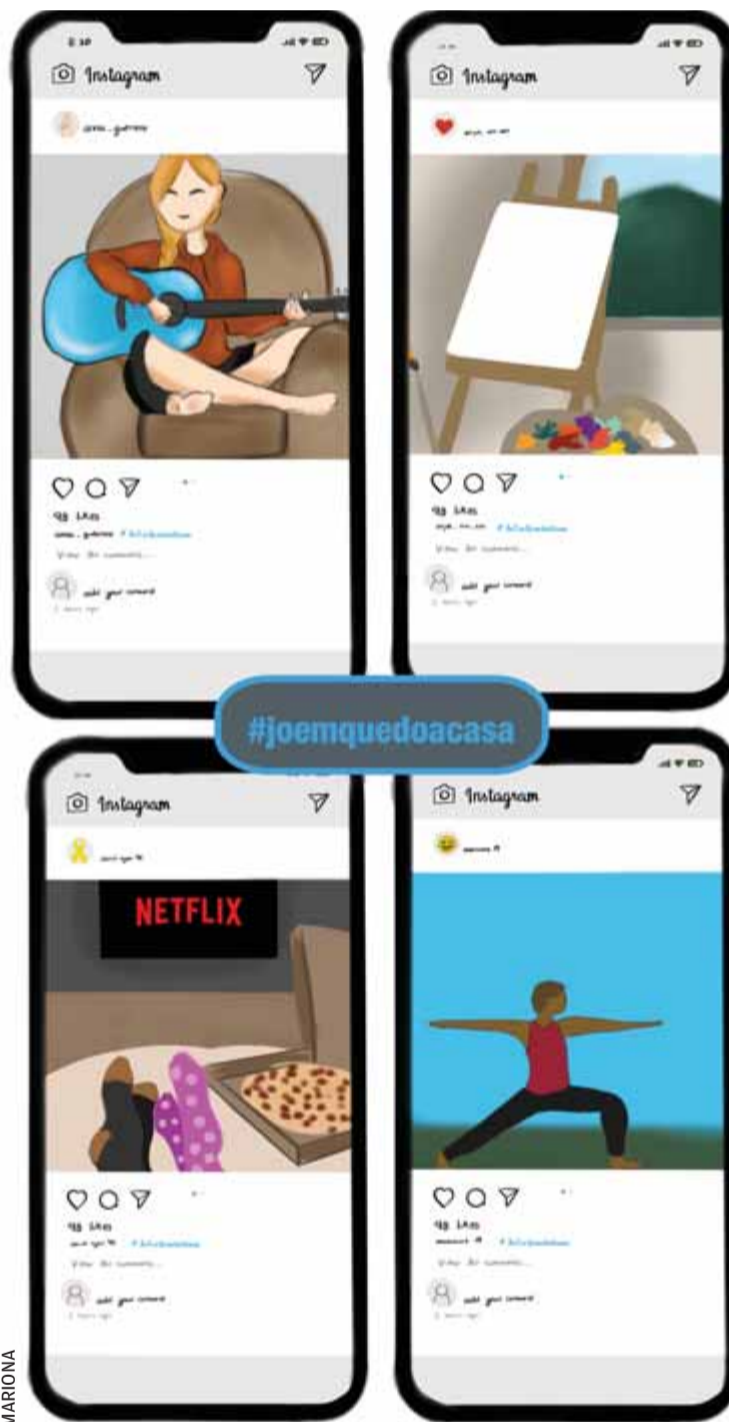
Quan l'especialista va escurar-se la gola abans de començar la conferència, va anar de ben poc que no se li escapés un estossecc, cosa que hauria provocat un cert pànic a la sala. Havien passat dos mesos llargs del moment més virulent de la pandèmia del coronavirus, però les mesures de prevenció encara eren vigents. Es mantenia una distància de seguretat, més o menys estricta. Hi havia qui encara feia ús de mascaretes i guants. I això que aquella calor sufocant, els més de trenta graus que marcava el termòstat de l'aparell d'aire condicionat –apagat per prescripció facultativa–, posava a prova la resistència del coronavirus i de tota marca de desodorant.

“Tot i que en el món científic no ens agraden les presses, he vingut per llegir-vos, estimats col·legues, les conclusions, admeto que una mica apressades, del primer estudi sobre *Tipologies psicològiques desenvolupades durant el període d'aïllament*.”

“Un cas –tots els exemples poden ser de dones i homes, indistintament– seria el denominat *Contradictori*, aquella persona que mai accepta de bon grat emergir, ni tan sols un diumenge assolat, de les profunditats del sofà, entre restes de clofolles de cacauet, llaunes de cervesa buides, el comandament del televisor –era aquí!–, puntes de cigarreta, ossets de goma, etcètera, però que, en canvi, després de només dos dies en aïllament va protestar iradament perquè no podia sortir al carrer.

“Un altre seria el *Reflexiu*, aquell individu que aprofita l'aïllament forçós per replantejar-se la vida mentre endreça armaris envoltat d'aroma de sàndal i escoltant música *chill out*. Consoliden unes propostes de futur magnífiques, llàstima que es dissolen com sucre en aigua calenta un cop tornen a l'activitat habitual.

“S'ha estès especialment el que hem anomenat *Creatiu*, aquell que es posa a

MARIONA

“Aquella calor sufocant posava a prova el virus i els desodorants

escriure una mena de quadern de bitàcola del tancament, o a pintar, o fa bricolatge o, i aquest és el pitjor dels subgèneres, toca la guitarreta al balcó per compartir un suposat gaudi amb els soferets veïns. I, no content amb això, ho filma amb vídeo i ho penja a tota xarxa social. Per cert, les xarxes han estat la gran via de descompressió, aquests mesos. Vam observar alguns casos de *Creatiu*, especialment espavilats, que sortien a cantar al balcó a les vuit del vespre per fer-se seus els aplaudiments ciutadans per als equips sanitaris...

“També hi ha un clàssic, el *Paranoic*, que no dorm, menja marranades, no es dutxa..., perquè tot el temps l'inverteix a navegar per internet a la recerca dels rèdits econòmics i polítics que algú traurà de la pandèmia.

“Un altre clàssic, l'*Apocalíptic*, convençut que això és un càstig diví i que no ens salvarà ni el papa Clemente, àlies *La Voltio*, en cas que ressusciti.

“A banda, hem detectat comportaments de parella o grupals. Matrimonis que es reconcilien, altres que es barallen, pares i mares que es penedeixen d'haver tingut tants fills... o un de tan hiperactiu.

“Tot seguit parlaré a fons de cada cas, però vull subratllar d'entrada que el comportament social general ha estat exemplar i per això s'ha pogut controlar aquesta crisi inèdita”, hi va afegir el professor.

“Fins d'aquí a uns mesos, quan arribi el nou virus”, va vaticinar algú al fons de la sala. I es va generar un silenci espès, que va trencar un estossecc anònim.

Sísif

Jordi Soler

